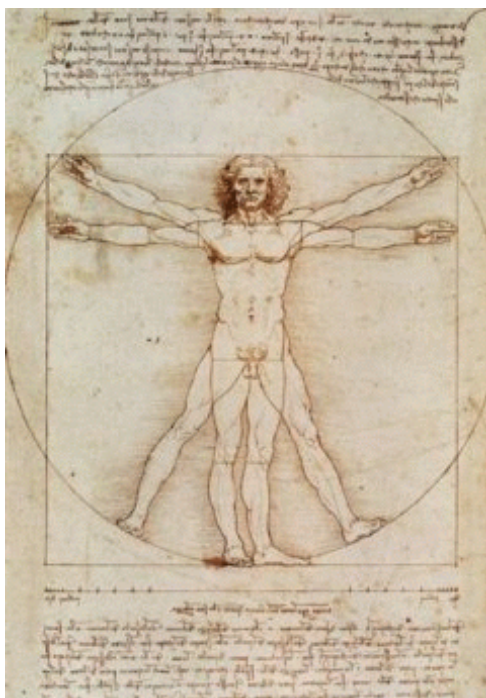

Fabulas

Leonardo da Vinci

Fabulas

per Leonardo da Vinci, traducite in interlingua per Thomas Breinstrup, Danmark.

Composition: Thomas Breinstrup. Publicate: decembre 2007
© 2007 Union Mundial pro Interlingua

Tote derechos reservate. Iste texto es facite disponibile pro uso non-commercial solmente. Tote formas de re-vendita o re-distribution electronic o imprimite es prohibite sin permission in scripto. Nulle parte de iste publication pote assi esser reproducite, copiate, conservate in un systema de cercar o transmittite in ulle forma o per ulle methodo: graphic, electronic, mechanic, photographic, registrate sur disco o cassetta, transferite a bases de datos o in altere maniera sin permission in scripto. Es permittite citar in recensioni con indication del fonte.

Leonardo da Vinci

(1452-1519) esseva un multigenio – scientist, mathematico, ingeniero, inventor, pictor, sculptor, architecto e scriptor ... inter multe altere positiones. Ille esseva le filio illegitime del notario Piero da Vinci e le puera paisan Caterina ma esseva educate in le studio del renominate pictor de Florentia, Verrocchio. Su obras le plus cognoscite como pictor es “Mona Lisa” e “Le ultime souper”.

Autoportrait de Leonardo da Vinci in un alte etate

Ille anque scribeva un serie de breve fabulas, del quales duo se presenta in iste e-libro in interlingua. Illos esseva originalmente publicate in le revista Heraldo de Interlingua in novembre-decembre 1987.

Le illustration al copertura es “Le homine vitruvian”, un studio del proportiones del corpore human, per Leonardo da Vinci

Le papiro e le tinta

Un folio de papiro que jaceva sur un tabula a scriber con plure alteres del mesme sorta, un die discoperiva que illo esseva plenate de signos e marcas. Esseva un penna, immergite in tinta nigre como carbon, que habeva ponite un multitude de parolas e designos sur illo.

“Non poteva tu haber sparniate me pro iste humiliation?” le papiro diceva iratemente al tinta. “Ora tu me ha facite immunde con tote le immunditia nigre, tu me ha totalmente destruite.”

“Un momento,” le tinta respondeva. “Io non te ha facite immunde, io te ha plenate con parolas e symbolos. Ora tu non plus es un folio de papiro, tu es un message. Ha essite confidite a te guardar le pensatas del homines, tu ha devenite un documento de valor.”

E un curte tempore de post occurreva anque que alcuno, qui voleva rangiar le tabula a scriber, discoperiva le dispersate folios de papiro e los colligeva pro jectar los in le foco. Ma subito ille videva le folio que esseva “facite immunde” con tinta, e pro isto ille rejectava le alteres, ma le folio con scriptura ille poneva retro, ubi ille lo habeva prendite.

Le lauro e le myrto

Duo paisanos stoppava presso un piriero, e ambes portava un hacha.

“Piriero,” le lauro critava, “es te que illes veni pro abatter.”

E le paisanos comenciava absolutamente correcte de brandir lor hachas e abatter ben le trunco del piriero toto in basso apud le radice.

“Piriero,” le myrto exclamava, “que devenira de te? Memora tu quanto arrogante tu esseva quando tu brancas esseva plenate de piras?”

“Ma ora nos es liberate de star in le umbra de tu grande corona,” le lauro addeva.

Le piriero que habeva recipite su colpo mortal susurrava a illos:

5

“Si, ora io seque le paisanos, qui se pone in marcha de abatter me pro apportar mi trunco a un taliator famose. Ille va usar tote su facultates artistic pro taliar un statua del deo Jupiter de me. E quando illo es finite, gente va portar me a un templo que es construite solmente al honor de me, e la omnes va adorar me. E vos duo, lauro e myrto, vos es predicite a haber vostre brancas robate e rumpite, nam gente va arrivar ci e displumar los pro coronar me con illos

e monstrar me tote le honor que on debe a un deitate.”

6